

Sygn. akt III U 354/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – SSO Anna Moskal

Protokolant: st. sekr. sądowy Stefania Wrzyszczyk

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 4 września 2017 r. w Tarnobrzegu

na rozprawie

sprawy **A. P. (1)**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.**

o ponowne ustalenie kapitału początkowego

na skutek **A. P. (1)**

od **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.**

z dnia 27 marca 2017 r. nr (...)

i sprawy **A. P. (1)**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.**

o przeliczenie podstawy wymiaru emerytury

na skutek **A. P. (1)**

z dnia 29 marca 2017r. nr (...)

o d d a l a o b a o d w o ł a n i a . -

Sygn. akt III U 354/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27.03.2017r. nr: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., po rozpoznaniu wniosku A. P. (1) z dnia 7.03.2017r. o ponowne ustalenie kapitału początkowego z 20 lat wybranych z całego okresu ubezpieczenia tj. z lat 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1982, 1983, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016 r. poz. 887) odmówił ponownego ustalenia wartości kapitału początkowego na dzień 1.01.1999r.

W uzasadnieniu podał, że zgodnie z art. 174 w/w ustawy podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 15, 17 ust., 1 i 3 oraz art. 18 z tym, że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1.01.1999r. Wyjaśnił, że do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjmuje się wynagrodzenie (dochód), które stanowiło podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne przed 1999r. oraz inne wypłaty, które nie stanowiły podstawy wymiaru składki np. zasiłki chorobowe, a także w przypadku byłych żołnierzy lub funkcjonariuszy- osiągnięte uposażenie przed 1999r. Wskazał, że do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego można wskazać kwoty, zwane dalej zarobkami, uzyskane w okresie:

- kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych sprzed 1.01.1999r.,

- 20 lat kalendarzowych, dowolnie wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed 1999r.

Wnioskodawczyni na dzień 1.01.1999r. udowodniła 16 lat zarobków, a zatem brak podstaw prawnych do ustalenia wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego z 20 lat kalendarzowych. Jednocześnie wyjaśnił, że w decyzji z 23.09.2016r. przyjęto najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego z 10 kolejnych lat tj. 1974-1983, który wynosi 48,05%. Ponadto poinformował, że do obliczenia kapitału początkowego zgodnie z art. 174 ust. 7 ustawy przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998r., tj. 1220,89 zł.

W dniu 7.03.2017r. odwołująca złożyła wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru emerytury na podstawie art. 111 ustawy z 10 lat przypadających przed rokiem złożenia wniosku o emeryturę z uwzględnieniem kwoty bazowej obowiązującej na dzień złożenia wniosku.

Decyzją z dnia 29.03.2017r. znak: (...) ZUS O/ R. odmówił prawa do takiego przeliczenia. W uzasadnieniu podał, że odwołująca ma przyznaną emeryturę na podstawie art. 24 ustawy emerytalnej dla osób urodzonych po 31.12.1948r. od osiągnięcia wieku emerytalnego 61 lat tj. od 15.10.2016r. Wyjaśnił, że podstawą obliczenia emerytury był art. 26 ustawy. Skoro wartość kapitału początkowego nie uległa zmianie brak było podstaw do przeliczenia emerytury. Wnioskodawczyni ma obliczoną emeryturę zgodnie z art. 26 ustawy, a więc brak podstaw prawnych do przeliczenia emerytury zgodnie z art. 111 ustawy i wyliczenia jej z uwzględnieniem kwoty bazowej.

Wnioskodawczyni złożyła odwołania od obu decyzji ZUS zaskarżając je w całości. W odwołaniu od decyzji o odmowie przeliczenia kapitału początkowego zarzuciła:

1/. Naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 174 ust. 7 w zw. z art. 15 ust. 1 w zw. z art. 110 ust. 1 i ust. 2 i art. 111 ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przez uznanie, iż brak jest podstaw do ponownego przeliczenia ustalenia kapitału początkowego wnioskodawczyni, mimo tego że ustalenie i przeliczenie kapitału początkowego ustalonego decyzją z dnia 22 września 2016 r. nastąpiło przez uwzględnienie do jego ustalenia „bezprawnie przyjętych”, 1974 – 1983 zamiast 20 lat kalendarzowych z całego okresu zatrudnienia, tj.: 1975r., 1976r., 1977r., 1977r., 1978 r., 1979 r., 1980r., 1982 r., 1983 r., 1993 r., 1994 r., 1995 r., 1996 r., 1997r., 1998 r., 1999 r., 2000 r., 2001r., 2002r., 2003r. przypadających przez rokiem zgłoszenia wniosku o emeryturę / art. 111 ust. 1 pkt. 3 cyt. Ustawy/ z uwzględnieniem aktualnej kwoty bazowej, obowiązującej na dzień złożenia przedmiotowego wniosku zamiast błędnie przyjętych lat przez ZUS, tj. 1974 – 1983.

W odwołaniu od decyzji odmawiającej przeliczenia wysokości emerytury zarzuciła naruszenie przepisu art. 5 ust. 1 w zw. z art. 110 ust. 1 i 2, art. 111 ust. 1 pkt. 3 ustawy emerytalnej przez ustalenie, że brak podstaw do przeliczenia emerytury mimo błędnego ustalenia kapitału początkowego w decyzji z dnia 22 września 2016r., gdzie do ustalenia kapitału przyjęto lata 10 lat tj. 1974 – 1983, a w 1974r. zarobki były minimalne, zaś w 1981 zerowe.

Podnosząc powyższe wniosła o zmianę zaskarżonych decyzji i uwzględnienie odwołań w całości poprzez:

- ponowne ustalenie kapitału początkowego z uwzględnieniem lat 1975r., 1976r., 1977r., 1978 r., 1979 r., 1980r., 1982 r., 1983 r., 1993 r., 1994 r., 1995 r., 1996 r., 1997r., 1998 r., 1999 r., 2000 r., 2001r., 2002r., 2003r. oraz przeliczenie

wysokości pobieranej emerytury z uwzględnieniem powyższych 20 lat przypadających przez rokiem zgłoszenia wniosku o emeryturę / art. 111 ust. 1 pkt. 3 cyt. ustawy / tj. z uwzględnieniem aktualnej kwoty bazowej, obowiązującej na dzień złożenia przedmiotowego wniosku oraz zasądzenie od organu rentowego na rzecz skarżącej wnioskodawczynie zwrotu kosztów postępowania, według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu podała, że w ostatnim okresie czasu nie miała dokonywanej waloryzacji pobieranej emerytury, ani też nie była ona ponownie przeliczana. Podniosła, że aktualnie pobiera ona emeryturę naliczoną według mniej korzystnych zasad. Między innymi bowiem podstawą do jej wyliczenia był wskaźnik kapitału początkowego ustalonego w decyzji z dnia 22.09. 2016 r. Na skutek przyjęcia w tej decyzji najbardziej niekorzystnych lat tj.

- lat od 1974 do 1983 r. - w których to wnioskodawczynie miała niskie zarobki, co skutkowało ostatecznie ustaleniem wskaźnika podstawy wymiaru kapitału początkowego na 47,15 %. Uwzględnienie zaś powyższych 20 - lat z całego okresu zatrudnienia spowoduje, iż ten wskaźnik niemalże 2 - krotnie wzrośnie , co ma oczywisty wpływ na ponowne ustalenie wysokości pobieranej emerytury.

- lata wyżej podane są bardziej korzystne dla wnioskodawczynie, albowiem według tegoż przelicznika miałyby prawo pobierać świadczenie emerytalne w wyższej o około 30-40% kwocie.

Przywołując treść art. 111 ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych stwierdziła, że zaskarżone decyzje są błędne, ponieważ możliwe jest ponowne ustalenie wysokości kapitału początkowego oraz ponowne przeliczenie świadczenia emerytalnego pobieranego przez nią zgodnie z jej wnioskiem.

W odpowiedzi na odwołania z dnia 22.05.2017r. organ rentowy wnosił o ich oddalenie i podtrzymał stanowisko zawarte w zaskarżonych decyzjach.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

ustalił i zważył, co następuje:

Wnioskodawczynie A. P. (2) urodziła się (...)

W dniu 19.09.2016r. złożyła wniosek o emeryturę. Decyzją z dnia 17.10.2016r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał jej emeryturę od 15.10.2016r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. W pkt II decyzji obliczenie wysokości emerytury organ rentowy wskazał, że podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitał początkowy z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanego na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emeryta stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 32310,47 zł, kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego- 262516,48zł, średnie dalsze trwanie życia wyliczono na 250,60 miesiąca. Wysokość emerytury obliczona zgodnie z art. 26 ustawy wyniosła 1176,48 zł.

Decyzją z dnia 23.09.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił wnioskodawczynie wartość kapitału początkowego na dzień 01.01.1999r. na kwotę 76138,70zł. Organ rentowy uwzględnił okresy składkowe i nieskładkowe. Do okresów składkowych zaliczono okresy: od 28.06.1974r. do 21.11.1980r., od 27.08. 1982r. do 02.12.1982r., od 02.09.1983r. do 08.12.1983r. - zatrudnienie w Hucie (...) S.A., od 10.12.1992r. do 31.12.1998r. -zatrudnienie w (...) Szpitalu (...) w S..

Do okresów nieskładkowych zaliczono okresy: od 22.11.1980r. do 26.08.1982r., od 03.12.1982r. do 01.09.1983r., od 09.12.1983r. do 01.01.1987r., od 02.01.1987r. do 02.06.1987r. - urlopy wychowawcze, od 27.02.1993r. do 05.03.1993r., od 04.06.1994r. do 17.06.1994r., od 03.02.1995r. do 11.02.1995r. - okresy zasiłków opiekuńczych i chorobowych.

Do stażu pracy nie przyjęto okresu od 03.06.1987r. do 02.09.1987r. tj. sprawowania opieki nad dziećmi przekraczający długość przewidzianą w art. 7 ustawy emerytalnej, tj. powyżej 6 lat.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego zaliczono łącznie 12 lat, 10 miesięcy i 27 dni okresów składkowych oraz 6 lat i 1 miesiąc okresów nieskładkowych.

Kwota składek przyjęta do ustalenia podstawy emerytury została ustalona na podstawie informacji o składkach zewidencjonowanych na indywidualnym koncie wnioskodawczynie w ZUS, tj. za okres od 1.01.1999r. do 30.09.2016r., czyli do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc od którego przysługuje wypłata emerytury.

W decyzji z dnia 23.09.2016r. przyjęto wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego z 10 kolejnych lat tj. 1974-1983, który wynosi 48,05%. Ponadto do obliczenia kapitału początkowego zgodnie z art. 174 ust. 7 w/w ustawy przyjęto kwotę bazową wynoszącą 100% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998r., tj. 1220,89 zł.

(dowód: akta emerytalne wnioskodawczynie: wniosek o emeryturę k.1,decyzje ZUS O/R. z: 17.10.2016r. k. 15, wniosek o ponowne przeliczenie kapitału początkowego i emerytury k. 23-27, decyzja o przyznaniu emerytury k.15-17,

-akta kapitałowe wnioskodawczynie: wniosek o ustalenie kapitału początkowego k.1, świadectwo pracy k.2, odpisy skrócone aktu urodzenia dzieci k.3-5,zaświadczenie k.8, decyzja o ustaleniu kapitału początkowego k.21-24 i decyzja z dnia 22.09.2016 k. bez nr.)

W przedmiotowej sprawie wnioskodawczynie domagała się ponownego ustalenia kapitału początkowego z uwzględnieniem 20 lat wybranych z całego okresu ubezpieczenia tj. 1975r., 1976r., 1977r., 1978 r., 1979 r., 1980r.,1982 r.,1983 r.,1993 r.,1994 r.,1995 r., 1996 r., 1997r., 1998 r., 1999 r., 2000 r., 2001r., 2002r., 2003r. w miejsce 10 lat przyjętych przez organ rentowy od 1974 do 1983. Wnosiła również o wyliczenie z w/w lat wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury i uwzględnienie przy jej obliczaniu aktualnej kwoty bazowej obowiązującej na dzień złożenia wniosku oraz ponownego przeliczenia emerytury na podstawie art. 111 ustawy.

Na wstępie wskazać należy, że zgodnie z art. 24 ustawy dla osób urodzonych po dniu 31.12.1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ust. 1 a i b. Wiek emerytalny dla kobiet urodzonych w okresie od 1.10.1955r. do 31.12.1955r. wynosi 61 lat.

Zgodnie z treścią art. 173 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016r. poz.887 ze zm.), zwanej dalej ustawą dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy. Stanowi on równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3. Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy.

Zgodnie z treścią art. 174 ust. 1 ustawy kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999r.

Do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjmuje się wynagrodzenie (dochód), które stanowiło podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne przed 1999r. oraz inne wypłaty, które nie stanowiły podstawy wymiaru składki np. zasiłki chorobowe, a także w przypadku byłych żołnierzy lub funkcjonariuszy- osiągnięte uposażenie przed 1999r. Do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego można wskazać kwoty, zwane dalej zarobkami, uzyskane w okresie:

- kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych sprzed 1.01.1999r.,
- 20 lat kalendarzowych, dowolnie wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed 1999r.

Zgodnie z art. 174 ust. 7 ustawy do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 r..

Do stażu pracy przyjętego do ustalenia wartości kapitału początkowego A. P. (3) uwzględniono łącznie 12 lat 10 miesięcy i 27 dni okresów składkowych oraz 6 lat i 1 miesiąc okresów nieskładkowych.

W odwołaniu strona zażądała także zmiany kwoty bazowej przyjętej do ustalenia kapitału początkowego ze starej kwoty bazowej 1220,89zł na aktualną nową kwotę bazową z daty złożenia wniosku. Żądanie to jako nie znajdujące poparcia w obowiązującym stanie prawnym nie może zostać uwzględnione przytoczonym wyżej.

Kapitał początkowy odpowiada hipotetycznej emeryturze, jaką osoba zainteresowana otrzymałaby w dniu 1 stycznia 1999 r, gdyby spełniała już warunki wymagane do jej przyznania. Zatem najpierw ustala się podstawę wymiaru kapitału mnożąc wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (nie wyższy od 250%) przez kwotę bazową, wynoszącą dla celów kapitału początkowego 1.220,89 złotych (100% przeciętnego wynagrodzenia w drugim kwartale kalendarzowym 1998 roku), a następnie udowodnione lata składkowe i nieskładkowe mnożąc odpowiednio przez 1,3% i 0,7% podstawy wymiaru. Do części uzyskanej z przemnożenia okresów składkowych i nieskładkowych przez podstawę wymiaru dodaje się część socjalną wyliczoną proporcjonalnie do wieku wnioskodawcy, otrzymując w ten sposób wartość hipotetycznej emerytury.

Ponieważ wnioskodawczyni na dzień 1.0.1999r. nie udowodniła zarobków z 20 lat, brak podstaw prawnych do ustalenia wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego z 20 lat kalendarzowych. W decyzji z 23.09.2016r. przyjęto najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego z 10 kolejnych lat tj. 1974-1983, który wynosi 48,05%, a do obliczenia kapitału początkowego prawidłowo przyjęto kwotę bazową wynoszącą 100% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998r., tj. 1220,89 zł. Wskazywane przez odwołującą lata kalendarzowe - 20 lat wychodzą poza cezurę czasową określoną przez ustawodawcę na 01.01.1999r., a skoro tak to przeliczenie z tych lat wskaźnika wysokości kapitału jest niedopuszczalne.

W rozpoznawanej sprawie wnioskodawczyni od dnia 15.10.2016r. nabyła uprawnienie do emerytury z racji ukończenia powszechnego wieku emerytalnego dla kobiet. Emerytura ta została przyznana wnioskodawczyni na nowych zasadach na podstawie art. 24 jako emerytura dla osób urodzonych po 31.12.1948r., a jej wysokość została ustalona w oparciu o art. 26 ustawy.

Zgodnie z przepisem art. 26 ustawy:

1. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.
2. Wiek ubezpieczonego w dniu przejścia na emeryturę wyraża się w ukończonych latach i miesiącach.

3. Średnie dalsze trwanie życia ustala się wspólnie dla mężczyzn i kobiet oraz wyraża się w miesiącach.

4. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ogłasza w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” corocznie w terminie do dnia 31 marca tablice trwania życia, z uwzględnieniem ust. 3, dla wieku ubezpieczonych określonego w myśl ust. 2.

Organ rentowy prawidłowo wyjaśnił w odpowiedzi na odwołanie, że wysokość nowej emerytury z FUS jest wynikiem podzielenia podstawy jej obliczenia przez tzw. średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi, w jakim ubezpieczony zdecyduje się przejść na emeryturę, natomiast wysokość emerytury ustalanej wg nowych zasad nie jest uzależniona tak jak w przypadku emerytury ustalanych na podstawie dotychczasowych zasad, tj. od wysokości podstawy wymiaru, uwzględnionego okresu składkowego i nieskładkowego, kwoty bazowej obowiązującej w dacie powstania prawa do świadczenia. Jest to bowiem emerytura kapitałowa.

Według art. 25 ust.1 ustawy podstawę obliczenia nowej emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy stwierdzić należy, że decyzja organu rentowego była prawidłowa, a żądania wnioskodawczyni nie znajdują podstaw w obowiązujących przepisach.

Kwota składek przyjęta do ustalenia podstawy emerytury została ustalona na podstawie informacji o składkach zewidencjonowanych na wnioskodawczyni indywidualnym koncie w ZUS, tj. za okres od 1.01.1999r. do 30.09.2016r. W tym miejscu podkreślić należy, że okresy pracy od 1.01.1999r. przy ustalaniu wysokości emerytury nie są przyjmowane jako okresy składkowe bądź nieskładkowe, gdyż emeryturę ustala się na podstawie art. 26 ustawy.

Organ rentowy ustalając wysokość emerytury zgodnie z w/w przepisem ustalił, że kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 32310,47 zł, kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego- 262516,48zł, średnie dalsze trwanie życia wyliczono na podstawie tabel na 250,60 miesiąca. Wysokość emerytury obliczona zgodnie z art. 26 ustawy wyniosła 1176,48 zł.

Podkreślić należy, że do ustalenia wysokości tej tzw. nowej emerytury uwzględnia się staż pracy na dzień 1.01.1999r. i oblicza min. na jego podstawie kapitał początkowy. W niniejszej sprawie wnioskodawczyni do ustalenia kapitału początkowego posiada łącznie 12 lat 10 miesięcy i 27 dni okresów składkowych i 6 lat 1 miesiąc okresów nieskładkowych, łącznie 18 lat 11 miesięcy i 27 dni. Po 1.01.1999r. uwzględnia się jedynie jako składki zaewidencjonowane na koncie ubezpieczonego i wlicza do ustalenia wysokości tej emerytury na podstawie art. 26 ustawy.

W przedmiotowej sprawie, ponieważ wartość kapitału początkowego nie uległa zmianie, brak jest podstaw do przeliczenia emerytury. Emerytura odwołującej to „emerytura kapitałowa” wyliczona na podstawie art. 26 ustawy. Brak podstaw prawnych do przeliczenia tego świadczenia zgodnie z art. 111 ustawy z uwzględnieniem aktualnej kwoty bazowej.

Mając przytoczone okoliczności na uwadze stwierdzić należy, że zaskarżone decyzje ZUS są prawidłowe, a odwołania jako bezzasadne podlegają oddaleniu na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.